

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 12.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3954** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, както и чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба, предявена от А. Д. А., с адрес в [населено място], [улица], вх.Б, ет.6, ап.22, с която са предявени обективно съединени искиове за присъждане на имуществени вреди срещу Национална агенция за приходите както следва:

- в размер на 12 693 лева (дванадесет хиляди шестстотин деветдесет и три лева) претендирани като обезщетение за имуществени вреди, а именно платено възнаграждение за ползване на специализирана правна защита в производството по издаване и обжалване по административен ред на ревизионен акт /РА/ № Р-22221520004636-091-001/12.05.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., като с решение № 1521/21.09.2022г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП е отменен изцяло в частта, касаеща установените задължения за 2016г. и 2017г., но е изменен в частта относно задълженията за 2018г., като вместо определените с РА задължения по чл.17 от ЗДЦФЛ за 2018г. в размер на 20 418,78 лв., задълженията са определени от решаващия орган на сума в размер на 13 612,52 лв. ведно със съответните лихви;

- в размер на 765,11 лв. (седемстотин шестдесет и пет лева и единадесет стотинки) представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 12 693 лева, считано от 21.09.2022г. до 25.04.2023г. (датата на подаване на исковата молба).

- законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ заплащане, както и
- направените от ищеца разноски в настоящото производство – държавна такса и адвокатско възнаграждение.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от Национална агенция по приходите, чрез процесуален представител, с който е изразено становище за неоснователност и недоказаност на предявения иск.

Счита, че в настоящото исково производство не се доказва по безспорен начин, че ищецът действително е претърпял имуществени вреди по смисъла на чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ). Сочи, че липсва и един от задължителните елементи от фактическия състав по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ — настъпила имуществена вреда в правната сфера на ищеца. Излага доводи, че разноските, направени от лицето за адвокатско възнаграждение за целите на обжалване на РД и РА по административен ред, не следва да се приемат за пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт и не представляват имуществени щети по смисъла на чл.4, връзка с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Ответникът излага, че в случай, че уговореното адвокатско възнаграждение надвишава дължимото възнаграждение, изплатеното в повече няма за причина незаконосъобразния административен акт и не е пряка и непосредствена последица от него. Прави евентуално възражение за прекомерност на уговореното в административното производство възнаграждение. Моли да се отхвърли и иска за присъждане на имуществени вреди. Прави възражение за прекомерност на разноските за адвокатски хонорар. Претендира разноски.

СГП счита, че исковете са основателни. Моли да се намали размерът на присъденото обезщетение.

Административен съд София – град, като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото безспорно се установява, че по отношение на ищеца е бил издаден № Р-22221520004636-091-001/12.05.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С..

С решение № 1521/21.09.2022г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП е отменен изцяло в частта, касаеща установените задължения за 2016г. и 2017г., но е изменен в частта относно задълженията за 2018г., като вместо определените с РА задължения по чл.17 от ЗДЦФЛ за 2018г. в размер на 20 418,78 лв., задълженията са определени от решаващия орган на сума в размер на 13 612,52 лв. ведно със съответните лихви.

Представен е договор за правна помощ /л. 95/ от 25.3.2022 г. между ищеца А. Д. А. и Адвокатско дружество „И. В. и КО“, целящ да удостовери, че по него е уговорено ищецът да заплати адвокатско възнаграждение в размер на 4680 лв. с ДДС по т. I.1 от договора и 9360 лв. с ДДС по т. 1.2. от договора в 7-дневен срок от подписването му.

Въз основа на този договор са издадени фактура № 3552 от 18.7.2022 г. за 4680 лв. с ДДС, както и платежно нареждане от 18.7.2022 г. и фактура № 35523 от 18.7.2022 г. за 9360 лв. с ДДС, както и платежно нареждане от 18.7.2022 г.

Представената жалба пред по-горестоящия орган обаче НЕ е подписана от упълномощен адвокат, а от ищеца лично. Видно от решението на ОДОП, като адрес за кореспонденция е посочен такъв посочен като адрес на ищеца, както и негов ел.адрес/.

В представената от ответника преписка по издаване на този РА не се установява нито едно процесуално действие, извършено от ищеца посредством упълномощените с цитирания договор адвокати от адвокатското дружество. Напротив – всички процесуални действия до издаване на решението на ОДОП, цитирано по-горе, са извършвани лично от ищеца.

Представен е „приемо-предавателен протокол“ /л.137/ от 3.5.2022 г., целящ да удостовери предаването на възражение срещу РА и РД от ищеца н упълномощен адвокат съобразно договора за правна помощ.

Представено е извлечение от ел.кореспонденция със съобщение „изпращам възражението“ от 11.7.2022 г.

От правна страна.

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ - чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

В чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на искове за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица.

Съгласно чл.205 от АПК искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинените вреди. Съгласно тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по тълк.гр.д. № 3/2004 г., ОСГК НА ВКС когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетяването - [чл. 1, ал. 2 ЗОДВПГ](#).

В случая се претендират претърпени вреди – направени разноски в производството по административно обжалване пред по-горестоящия орган на РА, посочен по-горе, и частично отменен впоследствие.

На следващо място, за да се приеме, че действително са направени такива, ищецът, чиято е доказателната тежест и която му бе указана, следва при условията на пълно и главно доказване, да установи този факт. При пълното доказване следва да се създаде сигурно убеждение относно това, че твърденият факт се е случил в обективната действителност и съответно – да са изключени всякакво съмнение и вероятност, че не се е случил.

В процесния случай съдът намира, че от страна на ищеца не са представени в достатъчна степен убедителни доказателства, от които да може да се направи извод в тази насока. В подкрепа на твърденията си за направата на твърдените разходи ищецът е представил два диспозитивни документа /обсъдените договор за правна помощ и приемо-предавателен протокол/, както и две фактури и платежни нареждания.

Тези документи целят да удостоверят плащането на претендираните разноски именно с оглед на твърдяно осъществено представителство пред директора на „ОДОП“.

Предвид техния характер обаче, тези документи нямат задължителна материална доказателствена сила относно посочените факти. Ето защо и доказателственото им значение следва да се преценява от съда по вътрешно убеждение и при съпоставката им, в съвкупност с останалите събрани доказателства. При извършване на такава съпоставка с другите документи се установи, че ищецът е подал жалбата си пред по-горестоящия орган лично. Видно от решението на този орган също следва да се направи извод, че в това производство са се развили правоотношения между ищеца, лично, и органа. Липсват каквито и да е индиции за факти, официално удостоверени, за това, че действително е осъществено представителство в това производство изобщо и в частност – от адвокат, упълномощен от ищеца. Нещо повече – установеното от официалните документи идва да разколебае изводът за направата на твърдения от ищеца разноски.

На следващо място, дори и да се приеме, че ищецът и процесният адвокат действително са сключили договор за правна помощ с оглед защита по образуваното срещу него ревизионно производство, то следва да се направят два извода. Първият е, че този договор няма достоверна дата. Вторият е, че от доказателствата по делото не може да се направи извод дали и по какъв начин адвокатът е изпълнявал задълженията си по него. Представеният приемо-предавателен протокол също няма достоверна дата и обвързваща доказателствена сила относно удостовереното в него доколкото е частен документ, а същевременно – съдържащ изявления за изгодни на страните факти.

На следващо място, прави впечатление значителното разминаване между сроковете за плащане на възнаграждението по договора за правна помощ – 7-дневен срок от сключването му /25.3.2022 г./ и издаването на двете фактури и платежните документи – на 18.7.2022 г.. Прави впечатление и разминаване между датите за предаване на възраженията /3.5.2022 г./ по приемо-предавателния протокол и приложеното извлечение от ел.кореспонденция, целящо да удостовери изпращане на „възражение“ /без да се установява какво е то/, с дата 11.7.2022 г.

Предвид изложеното съдът намира, че представените документи не могат да доведат до сигурно, непоколебимо и изключващо всякакви съмнения убеждение, че твърденията от ищеца факти по действително осъществено процесуално представителство при обжалване на РА, в действителност са се случили.

Ето защо съдът намира, че исковете са неоснователни.

По разноските.

Доколкото ответникът претендира разноски за юрисконсултско обезщетение и предвид неоснователността на исковете, както и предвид фактическата и правна сложност на делото, то следва да му се присъдят разноски за такова в размер на 100 лв., на основание чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за правната помощ.

Въз основа на тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от А. Д. А., ЕГН [ЕГН] срещу Национална агенция за приходите както следва:

- 12 693 лева (дванадесет хиляди шестстотин деветдесет и три лева) претендирани

като обезщетение за имуществени вреди, а именно платено възнаграждение за правна защита в производството по издаване и обжалване по административен ред на ревизионен акт /РА/ № Р-22221520004636-091-001/12.05.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., като и издаване на решение № 1521/21.09.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП;

- 765,11 лв. (седемстотин шестдесет и пет лева и единадесет стотинки) претендирана като обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 12 693 лева, за периода от 21.09.2022г. до 25.04.2023г. (датата на подаване на исковата молба).

- законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба 25.04.2023г. до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА А. Д. А., ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната агенция по приходите сумата от 100 лв. разности.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.

При подаване на касационна жалба тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 50 лв. При неизпълнение на указанията касационната жалба следва да бъде върната.

СЪДИЯ: